7—8- 9 Doll. om Ugen. I den travle Tid gives der Overarbejde, som tages med hjem, og det betales meget godt. Arbejdstiden er 9 Timer, om Lørdagen 8½ Time. Lokalerne er lyse, høje, ret rummelige og med Centralvarme. Fra Kl. 12—12½ spises der Lunch i det store, hyggelige Køkken, hvor der for en lille Betaling kan faas Te. De amerikanske Køkkener er, som bekendt, hyggeligere end de fleste danske.

Der er 1 Direktrice og 1 Tilskærerske og i den travle Tid 40 a 50 Syersker; der bliver kun antaget saadanne, som kan arbejde paa egen Haand. De flinkeste faar stadigt Arbejde, men lidt mindre Løn i den stille Tid. Der er et godt Forhold imellem de foresatte og de unge Piger. At det er anstrengende at arbejde stadigt, er forstaaeligt. En Dag talte en af de unge Piger om at dø. Da svarede en anden: »Aa, jeg vilde dog gerne hvile mig lidt først.« Samme unge Pige var svag, saa det var forstaaeligt, at Arbejdet trættede hende. I Reglen er der en fornøjelig Stemning; der arbejdes kvikt og godt.

Disse unge Piger, som kan arbejde saa godt, kan dog selv have Huller paa Albuerne; det tager de ikke saa nøje. Naar de om Aftenen er færdige, tager de et moderne Overstykke paa, en fiks Hat, og saa ser de rigtig nette ud.

De Syersker, som gaar ud at sy, bliver betalt meget forskelligt. En dygtig, fransk Syerske, som var hos en Familje i et Par Uger, fik Kost og Ophold og 3 Dollars om Dagen. Ellers er den almindelige Betaling 1 a 1½ Dollars pr. Dag.

Naar man nu tager i Betragtning, at Klædedragten ikke er meget dyrere end herhjemme (det forudsættes, at den, der kan sy, syr sine Klædningsstykker selv). Kost, Vask og Fodtøj ikke heller, Huslejen derimod lidt dyrere, saa maa vel nok i det hele taget de Kaar, hvorunder nævnte Syersker lever, kaldes ret gode.

Marie Steffensen,
(Skole for Tilskæring og Kjolesyning, Zinnsgade 2, 2. S.)

Fra Uge til Uge.

Dansk Kvindesamfunds Klubaftener.
Man bedes bemærke, at det er den **første** og **tredje Mandagaften** i hver Maaned, at der i vore Lokaler paa Nørregade 33, Stuen, holdes Klubaften og hvor Medlemmerne har Lov til at medtage Gæster.

Mandag den 1. April Kl. 7½ (8) vil Karen Mortensen fra Fyn tale om »Lighedstrang.«

Karen Mortensen,
som 1ste April vil tale ved Dsk. Kvindesamfunds Klubmøde om »Lighedstrang«, hører til den gamle Stab af vort Blads Medarbejdere. Da hun for Aar tilbage med faa, men velformede Indlæg deltog i Diskussionen, var hun, om vi ej tager Fejl, af Profession hvad Ruskin betegner som noget af det mest passende for en »rigtig« Dame, nemlig Vaskerkone. Hun har senere med megen Opofrelse gennemført et gammelt Ønske: at danne et Ungdomshjem paa Landet; hun er altsaa en vel skikket Pædagog. Det vil sikkert glæde Københavnskredsens Medlemmer at stifte personligt Bekendtskab med en saa god, gammel Ven af vor Sag.

Syerskerne
udfolder i denne Tid en energisk agitatorisk Virksomhed. Rundt om i Byen holdes der Møder med det Formaal at vinde Syerskerne for faglig Sammenslutning. Da Syerskerne hører til de daarligst lønnede af kvindelige Arbejdere, haaber vi, at det vil lykkes dem at danne stærke Organisationer til Forbedring af deres Kaar,

Tidsskrift for Sygepleje.
Martshæftet er nu udkommet og indeholder: Dr. *V. Jensen:* Om Smitte og Smitteveje. Sygeplejerskers Uddannelse i Amerika. Smaanotitser fra Videnskab og Praksis; og af Fru *Louise Nimb*: Begyndelsen til en diætetisk Kogebog, som vi særlig henleder vore Læseres Opmærksomhed paa.

Rettelse.
I forrige Nr. af Kv. og Samf. var Forfatternavnet under Artiklen »Kvindearbejde i Stokholm« af en Fejltagelse udeladt. Forfatteren til bemeldte Artikel var: *Elisabeth Gad.*

Dansk Kvinderaad

har faaet Opfordring til at deltage i den Udstilling, som Frk. Sofie Breum arrangerer i Odense i Paasken, og har sendt en Del Beretninger, dels danske, dels fra det internationale Kvinderaads Møder i Chicago 1893 og London 1899 (det sidste et stort Værk i 7 Bind, delvis illustreret)

Ind- og Udland.

Tyskland. Som bekendt stiller en gammel, overlevet Paragraf i Loven om Foreninger de tyske Kvinder i Klasse med »Elever og Lærlinger« og forbyder dem at blive Medlemmer af Foreninger med politiske Formaal. De socialdemokratiske Kvindeforeninger fik saaledes hele Lovens Strenghed at føle i 1895. Da der nu fornylig dannedes et »Samfund for sociale Reformer« stødte man igen Panden mod den gamle Paragraf, og denne Gang var det ikke de socialdemokratiske Kvindeforeninger, det gik ud over, men de saakaldte »borgerlige« Kvindeforeninger. I den Anledning afholdt disse et stort Protestmøde d. 10. Februar i Berlin. De udtalte sig her i rolige og bestemte Vendinger: »*Vi er Borgere i Staten;* følgelig har vi den samme fulde Ret som enhver Borger til at beskæftige os med alle det offentlige Livs Anliggender; d. v. s.: at være politiske.« En Resolution vedtoges, i hvilken de i flere tyske Stater herskende Indskrænkninger i Kvinders Foreningsrettigheder erklæredes for forældede, uholdbare og uforenelige med Kvinders Stilling og Opgave i det 20. Aarhundrede.

Forsamlingen fordrede derfor Loven ændret og en Garanti tilvejebragt for fuldstændig Foreningsfrihed for Mænd og Kvinder. Det var uværdigt at holde det tyske Riges Borgere i en saadan Umyndighedsstand, som ikke kendtes hos beslægtede Nationer som f. Eks. England og Svejts.

* * *

Frankrig. Antallet paa Forbrydelser er i de sidste Aar aftaget meget i Frankrig. Saaledes er Tallet paa Mord sunket fra 236 til 168, paa Barnemord fra 172 til 105 og paa andre Forbrydelser fra 2858 til 2353. De franske Blade mener (i Følge »Folkevennen«), at Kvindebevægelsen har Andel i denne glædelige Nedgang.

* * *

Italien. Ved Universitetet i Rom er en Kvinde, Signorina *Labriola*, bleven udnævnt til Docent i Retsfilosofi. I Pavia er en anden Kvinde, Doktor *Rina Monti*, ansat som Lærer i Anatomi ved Universitetet.

* * *

Danmark. *Studenterhjemmet i København.* Frøken, cand. phil. *Ragnhild Høgsbro* er med stor Majoritet bleven valgt til Medlem af Bestyrelsen for »Studenterhjemmet«s Studenterforening. Det tjener til Foreningens Ære, at nok en lille Sten i Klostermuren er bleven brudt ned.

Fra Kunstflidsforeningen.

Det er lidt efter lidt gaaet op for Almenheden, maaske foranlediget ved Studentertoget til Island i Sommer, at det ikke gaar an, at Island staar os saa fjernt; der maa skabes mere Vekselvirkning mellem Island og Danmark, flere fælles Interesser.

At en lignende Tankegang gør sig gældende, ogsaa paa Island, fremgaar af en i disse Dage modtagen Skrivelse fra islandske Kvinder til Bestyrelsen for den herværende Damernes Kunstflidsforening. Islænderinderne anmoder den unge Forening om Tilslutning til Bevarelse af den gamle islandske Kunstflid og Ophjælpning af den ny, særlig ved Salg her i Byen af islandske Haandgerningsprodukter, saasom Guldbaldyring, Vævning etc. Da imidlertid Foreningen er saa ung og fattig, at den ikke selv ejer noget Salgslokale endnu, saa maa denne Side af Samarbejdet hvile et Aarstid.

Derimod agter Bestyrelsen at tage Sagen op paa en anden Maade. Den vil søge at faa stiftet et Filial af Foreningen i Reykjavik, med en Skole for Vævning og Brodering, hvis færdige Produkter senere kan afsættes her i Byen, og endvidere vil man straks i Sommer og (forhaabentlig fremtidigt hvert Aar) indbyde mindst 3 unge Islænderinder hertil for under frit Ophold at faa et gratis Kursus i Kunstvævning, og for tillige i Fritiden ved det rigere aandelige Liv her i Hovedstaden at modtage Impulser og Paavirkning, som de vil kunne tage med sig tilbage til deres Fødeø.

Der er ingen Tvivl om, at saadanne bestandig gentagne Sommerbesøg paa et Par Maaneder i Længden vil kunne virke til Gavn for Samliv imellem de to Lande og bidrage til at højne det islandske kvindelige Hjemmeerhverv, paa det Punkt, hvor det er naturligt og formaalstjenligt at gribe ind, nemlig ved en bedre Udnyttelse af deres udmærkede Uld.

Særlig til Flostæpper egner denne Uld sig fortrinligt, og i Tidens Løb vil forhaabentlig smukke og uopslidelige haandvævede Smyrnatæpper fra Island pryde mangt et dansk Hjem. Bestyrelsen for Kunstflidsforeningen, der har behøvet lidt Mod og Snarraadighed for, trods sine egne Begyndelsesvanskeligheder, straks at tage denne Opgave op, har til dens Løsning giort Regning paa Sympati og Støtte i videre Kredse.

Til Fremme af Sagen er der til Hjælp for Bestyrelsen dannet en Komite, bestaaende af: De to Søstre, Landshøvdinginde Thorberg og Fru Thoroddsen og Professor Finnur Jonsson, samt islandsk Købmand, Grosserer Waldemar Davidsen og Forfatteren Mylius Erichsen. I Betragtning af Sagens almennyttige Natur, haaber man tillige paa Bistand og Støtte af Bevillingsmyndighederne.

Bidrag modtages med Tak, Pilestræde 9.

Den som kysser Pigerne.

Af Helene von Bøhlau.
(Fortsat.)

Han nikkede fornøjet, pakkede Slaabrokken med samt et Par gamle, Slæber omhyggelig sammen i en fast Rulle, slog Sejlgarn om, puttede Pakken hen i en Krog, stillede en Lænestol foran den og gik igen en god Stund op og ned ad Gulvet, saa af og til ud af Vinduet og tittede omsider forsigtig ud gennem Døren. Alt var stille, fuldkommen stille, Katrine var bestemt borte.

Et Udtryk af dyb Fred udbredte sig over hans Ansigt, han lagde Hænderne over den lille Topmave der hang paa hans magre Skikkelse som en fastklinet Svalerede, og vandrede videre. Men denne Gang fløjtede han ikke.

Han sang, sang med en underlig rusten Stemme, der lød, som om den trængte til at smøres, sang, som

„Kvindernes Bygning"s Regnskab.

Herved underrettes alle Bidragydere om, at Regnskabet over Indsamlingen til »Kvindernes Bygning« vil blive fremlagt fra d. 15. Marts d. A. til behagelig Eftersyn paa Kontoret, Pilestræde 9, 1. S. o. G.

Kbhvn, d. 23. Febr. 1901.

Med Højagtelse
Caroline Hansen,
Dansk Kvindesamfunds Repræsentant i »Kvindernes Bygning«.

Den Suhr'ske Husmoderskole

Skindergade 31, 2. S.

1ste Maj aabnes Skolen med 4 forskellige Kursus.

Indmeldelse kan ske indtil 1ste April i Linnesgade 28, 2. S. til højre, Mandag og Torsdag Kl. 11—12 samt Fredag Kl. 10 - 12. Efter 1ste April paa Skolen, Skindergade 31, 2. S. alle Søgnedage Kl. 1 - 3.

Skoleplan tilsendes paa Forlangende.

„En Skaal for Manden".

Der havde været stort Møde. Kvindeforeningen holdt Generalforsamling, og mange gode Taler var der bleven holdt. Formanden, en ældre Frue med et mildt klogt Ansigt, havde givet en Udsigt over de forskellige Felter, hvor Foreningen havde naaet hen med sin Virksomhed, og det var med god Fortrøstning til Fremtiden, hun sluttede med at sige: »Hvad vi hidtil har faaet udrettet. kan maaske se smaat og ringe ud, men eet staar dog fast, og det er, at der i Slutningen af det nittende Aarhundrede er kommet en saadan Bevægelse i Gang Verden over blandt Kvinderne, som umuligt lader sig standse, og denne Bevægelse vil mere end det meste andet komme til at paatrykke det nu paabegyndte Aarhundrede sit Stempel. Og skal jeg med et enkelt Ord sige, hvormed dette Stempel særlig vil blive kendeligt, saa er det med Ordet *Menneskelighed.* Vi tør derfor sikkert haabe, efterhaanden som det bliver mere og mere klart for Manden, at det, vi Kvinder vil, er kun at hjælpe baade ham og os til at leve et menneskeværdigt Liv, saa vil den Lunkenhed, for ikke at sige Mistillid, hvormed Kvindebevægelsen endnu mange Steder mødes, blive afløst af en Iver og Lyst til at hjælpe Kvinderne frem til Deltagelse, snart sagt i alle mulige Hverv. Og da vil det klares baade for Manden og Kvinden, hvad Skaberen mener med det Ord, at *Kvinden skal være Mandens Medhjælp.*«

Den alvorlige Del af Mødet var forbi. Nu sad den talrige Forsamling om de lange festlig dækkede Borde, og snart gik det Slag i Slag med korte, kvikke Skaaltaler. Det var en ren Fornøjelse at høre, hvordan disse Kvinder kunde tumle deres Tanker og i rammende, vittige, imellem skarptbroddede Ord kunde faa sagt det, der laa dem paa Hjerte. Her en lille Prøve. Det er hende, som har forestaaet Anretningen, der har Ordet:

»Een af de faa Herrer, som har vist os den Ære at være med til vor Generalforsamling, kom og hviskede til mig før: »Hvad er dog det for en ny Drik, De har brygget til os, den smager mig noget besk.«

Og det er ganske rigtig. Jeg har sat en lille Bitterurt til for at gøre Smagen mere ren og ejendommelig. Jeg mener nemlig, at naar vi Kvinder nu optager en Skik fra Mændene og drikker Skaaler ved vore selskabelige Sammenkomster, saa skal den Drik, vi nyder, være ej blot til Lyst. Den skal paa Bunden gemme et Symbol. Først paa alt det bitre og beske, som de berusende Drikke fører med sig. Men dernæst skal den være os en Mindelse om de mange Aar, Kvinden har levet i Udlændighed, udestængt af Skabningens Herre fra at komme ind i *det* forjættede Land, som Gud tilsagde hende i Begyndelsen. Ganske vist har han med det samme stænget sig selv ude, kortsynede Mand, som han er, men det er os Kvinder kun en daarlig Trøst. Jeg mener derfor, hver Gang vi samles og føler Trang til at glæde os ved lidt Festlighed,